

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovški cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Slovinci!

Že se po naši domovini podpisuje povsod peticija ali pismo na cesarja proti krivici direktnih volitev.

Tisto peticijo, katero je cesarju že poslalo slovensko politično društvo „Slovenija“ v Ljubljani, (kakor smo jo priobčili v „Slovenskem Narodu“ 1. febr. št. 26.) podpisali bodo tudi drugi Slovenci brez razločka, kje v naši razkosani domovini prebivajo.

Tako bode ta peticija postala res peticija vsega slovenskega naroda.

Mnogi Slovenci, brez razločka stanu, so jo že podpisali. A razširiti se mora podpisovanje povsod po domovini, da jo podpiše vsak narodno zaveden Slovenec.

Za to se obračamo do slovenskih rodoljubov po deželi s prošnjo in narodnim zahtevanjem, da našemu narodu po vsem mogočem načinu priliko dajo podpisavati se. Agitirati treba. Vsak rodoljub naj podpiše nabira in jih pošlje nam, ali kateremu drugemu narodnemu slovenskemu uredništvu, da jih na najvišjo adresso odposljemo.

Kamor se nij mogla adressa poslati, naj rodoljubi preberijo ljudstvu v naših narodnih časopisih natisneno peticijo in naj podpiše nabirajo na proste pole papirja, kjer na čelu izrekajo: „Mi podpisani se skladamo s slovensko peticijo 1. febr. proti direktnim volitvam.“ Podpisati sme vsak Slovenec, katera koli stanu.

Mogoče je, da bi naši protivniki, ki so na vladi, izkušali zavirati podpisovanje in nabiranje. A to nas ne sme ustrašiti. Mi se držimo postave. Državne osnovne postav, katere so nam ustavoverci sami dali, govore v čl. 11. tako: „pravico peticije staviti ima vsak“. Ne morejo in ne smejo nam zabraniti pota do cesarja.

Vsak narodnjak naj stori torej svojo dolžnost, da bode glas slovenskega naroda mogočen glas. Edinstvo in sloga velja tukaj, kjer gre odvrčati protečo nam krivico. Vsaki okraj, vsaka občina naj se udeleži. Protivniki naši in protivniki ravnopravnosti v Avstriji ravno zdaj vse žile napenjajo, da bi nas Slovane upropastili, za to je tudi nas treba, da hitro delamo in odločno. Ne udajmo se!

V Ljubljani, 3. februarja.

Javni ljudski shod

bode v četrtek 6. januarja ob 7ih zvečer v Ljubljani v salonu čitalnične restavracije. Pogovarjalo in sklepalo se bode o volilni reformi.

Osnovni odbor je ta shod politični oblastniji že objavil.

— Kat. politično društvo v Ljubljani je imelo včeraj sejo. Hvale vredno je to, da stavljen predlog, naj to društvo posebno adresso na cesarja naredi, nij obveljal, temuč da se je tudi od te strani poudarjala zloga v političnem delu, ter se sklenilo podpisavati in širiti našo znano narodno peticijo proti direktnim volitvam.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V poslednji seji *državnega zbora* se je začela obravnavati o postavi zaradi eksekucije na zaslužke delavcev. Minister Glaser se je v dolgem govoru potegoval za vladni predlog. Končno je bila seja sklenena brez sklepa, in se bo debata nadaljevala v prihodnji seji v torek.

V tem pa na *Češkem* vladni organi vedno silnejše postopajo proti opoziciji. Ne samo, da so prepovedali vse tabore, napovedan na dan svečnice, celo vojake pošiljajo v kraje, kjer bi imeli tabori biti. C. k. okrajni glavarji pa po ukazu Kollerja konfiskujejo peticije, svarijo župane, naj ne podpisujejo in sploh vse store, kar si skrbna policija more izmisliti. Pa zastoj ves trud; češki narod se ne da oplasiti; kakor en mož bode stopil pred svojega vladarja.

Češki „Pokrok“ je prinesel zadnji četrtek članek, v katerem toži, da Rusi nemajo razumljenja o volilni reformi v Avstriji, ker jo v svojih organih („Golos“, „Mosk. Vedom“, „Nord“, „Varšavsky Věstnik“ itd.) podpirajo, to se ve, samo za to, ker so Rusi iz sovražstva do Poljakov za njo in Rusine menijo najbrže anektirati. Pri tej priliki pravi „Pokrok“, da, ako bi bili Slovani v Avstriji k najhujšemu dotirani, pa bi šli vsi v rajhsrat, ne kot Čehi, Slovenci itd., temuč samo kot Slovani in bi tam večino imeli, bil bi to početak plemenske vojske v Avstriji, katera bi težko bila na korist Nemcem in Magjarom. „Za to smo poudarjali,“ pravi češki list, da je podrejen te reforme pred vsem dinastičnim interes, za to se bomo borili proti njej — dokler nam potrpljivosti ne zmanjka!“

Vnanje države.

Iz *Belgrada* se zopet poroča fanatičen turški čin. V velikem Zborniku so Turki bazar napali, vse imenitnejše kristjane zaprli in žugali, da bodo požgali cerkev in vse kristjanske hiše, če se jim ne izroče zvonovi. Turška omika!

Na *Francoskem* se republika ne more mirno razvijati, dokler se sedajna narodna skupščina ne razpusti ter nova voli. A tega storiti Thiers nima dovolj poguma, rajši se puli s konservativno stranko, ki ima sedaj faktično večino v skupščini, da si se tudi ona ne upa, naslanjaje se na to svojo večino, republiko zadaviti ter na njeno mesto postaviti posvečeno kraljevstvo. Thiers pa sam nima pravega srca za republiko, mož je star, izrejen v idejah cesarizma in prvega bonapartizma in se je samo sili udal, ko se je oklicala republika.

Srednje-azijsko vprašanje je v tem za vnanjo politiko suhoparnem času za

časnikarje pravi konfekt. Vsaki dan se v vseh časnikih premleje in se objavijo depeše in spomenice, da se dokaže premišljeno in sistematično postopanje Rusov. Neki že zdavnaj umrli ruski general Duhamel je l. 1854 caru Nikolaju svetoval, z Afgani v zvezo stopiti in si tako odpirati pot do Indije. General Černajev, kateri je drugo nesrečno ekspedicijo proti Kivi bil vodil in vsled tega bil v pokoj djan, tudi razglašal spomenico in svari vlado, si srednjo Azijo samo kos za kosom prisvojiti. Treba je hitro daleč segati; da se vsa dežela na enkrat organizuje.

Dopisi.

Iz Maribóre, 1. febr. [Izv. dop.]

(Nova nemškutarska šola v Rotvajnu. — Brandstetter nelegalen, protiustaven poslanec. — Njegov fiasko.) Tudi slava nemškutarske detelje: Brandstetter, Wrezl in Lobnik iz Rotvajna hoče izginiti. Ti možiceljni bi si radi nemškutarsko šolo po svojem kopitu na stroške tamošnjih posestnikov ustanovili, da si za to nij nobene potrebe, ker je precej dobra šola Mariborskega predmesta Magdalenske fare samo nekaj čez četrt ure oddaljena, in imajo otroci iz Rotvajna prilike dovolj, tam dobro izsolati se.

Ali poslanca Brandstetterja, kateri nima nobenega posestva, tedaj nobene dace ne plačuje, ustanovljenje šole v Rotvajnu nič ne velja. Plačevali bodo samo slovenski kmetje, Brandstetter bo imel zastoj veselje nemškutarenja. Kljub večini rotvajnskih posestnikov s pomočjo kratkovidnega „baverskega“ kmeta Vrecla sili on, da bi se novi hram za šolo zidal, in s tem bi se še večjimi srenjskimi dokladami preobloženi rotvajnski posestniki še z večjo novo dačo obložili.

Omenim tukaj še, da se sami Mariborčani čudijo, kako da vladni organi trpijo, da se obstoječe postav tako v nemar puščajo, kakor se to godi gledé Brandstetterja! kako je namreč mogoče, da fungira Brandstetter kot deželni in državni poslanec, da si nima niti aktivne niti pasivne volilne pravice! Gotovo, da so tukajšni c. kr. organi samo za svoje privržence tako demokratični, da se jim nepotrebno vidi, da bi tudi državni poslanec njih stranke davek plačevati in volilno pravico imeti moral, ako hoče legalno zastopati kak volilni okraj. Nevolja večine posestnikov v Rotvajnu je tem večja, ker tamošnji župan Brandstetter z Wrezlom vred, že več let nobenega računa o srenjskem premoženju, o dohodkih in stroških položila nij sta, sploh samovoljno gospodarita, in v odbor take može spravljata, kateri tako kakor Brandstetter nobenega posestva nemajo, kot zakoniti pravice voliti ali voljeni biti ne uživajo. Na primer

bodi neki Weingerl imenovan. Pa kaj pomaga, če se večina Rotvajnskih posestnikov novim nepotrebnim stroškom napravljenja šole itd. ustavlja, ker sklepa o tem le srenjski odbor, kateri že davno zaupanja svojih volilcev več ne uživa.

Pritožba na ministerstvo bi bila v zdajnjih razmerah brezuspešna, kakor tudi nezaupnica zdanjemu srenjskemu odboru, ker toliko parlamentarnega takta in poštenosti nij pričakovati, da bi zdanji srenjski odborniki odstopili, tudi če vidijo, da zaupanja večine rotvajnskih volilcev več ne uživajo. Sicer bi se bili že davno odborništvo odpovedali. Dobro je pa, da svet plitvost in položaj kričača Brandstetterja izpozna, da se njegov terorizem med domačimi ljudmi v svoji nagoti razkrije. Tudi v nekem drugem podvzetju gospoda Brandstetter in Seidl nijsta imela sreče. Ustanovila sta namreč a k c i j s k o d r u š t v o „für landwirtschaftliche produkte“ za celo Avstrijsko (da si sama nič nemata) z več milijoni in Brandstetter je nameraval kot „verwaltungsath“ se na Dunaj preseliti, to se vé z dobro plačo. Mož bi se rad na stroške drugih financijelno okrepčal, prijetno živel itd. Ali glej, svet je nehvaležen, občinstvo nij hotelo njih akcije podpisati. Društvo je moralo svoj delokaz zmanjšati, in Brandstetter še zmirom kot „verwaltungsath“ v Rotvajnu čepi in nij mogoče dunajskim „verwaltungsratom“ konkurencijo delati. Fijaško bo tudi zdaj gotov.

Iz Gorice 30 jan. [Izv. dop.] Zadenes napovedani občni zbor političnega društva „Soče“ se je moral odložiti na prihodnji četrtek, ker je prišlo premalo društvenikov k seji. Odbor je izbral v ta namen jako neugoden tržni dan in še neugodnišo uro, namreč 11to pred poludne, ko je posebno živinski trg najživahniji. Prihodnjič se začne zborovanje ob 1. popoldne in nadejati se je, da bo jako zanimiv in važen dnevni red privabil obilo društvenikov, katerih število se je začelo v zadnjem času zopet polniti. Tudi denes je sprejel odbor nekoliko novih udov.

V naši čitalnici se je vendarle poravnava med obema strankama dognala, menimo pa, da ne na dosta zanesljivi podlagi. Nam se dozdeva bolj bojno premirje nego mir; a kakor se večkrat pripeti, da postane iz začasnega premirja stalni mir, tako je mogoče, da si tudi v našem društvu podasti obe stranki roke v trajno spravo, posebno, kadar bode v veseljenem odboru složno delovanje vnovič dokazalo, da more le tedaj tako društvo v resnici živeti in cveteti, kedar ne spenja nobena stranka rok po nadvladanji, ampak so stranke kolikor mogoče in vselej z ozirom na delalne moči v vodstvu primerno zastopane.

Nastopili so tukaj prav lepi — skoro pomladanski dnevi, v okolici obdeluje kmet svoje trte; v mestu, in krog mesta pa so se začela zidati nova poslopja, da je veselje; posebno proti kolodvoru rijejo trte in drevlje in napeljujejo kamenje, kakor bi imelo nastati že letos na tisti strani novo predmestje. Vsa znamenja kažejo, da se hoče naša prijazna Gorica jako razširiti, posebno če dobimo predilsko železnico, za katero se je vzbudila zdaj v vsih krogih prav vesela nada.

Dež. odbor goriški je dal tiskati 700 eksemplarov one peticije na drž. zbor za predilsko črto, katero je zložil tukajšnji deželni poslanec in odbornik g. A. Goriup ob-

činam soške doline. Razdelila se boče med državne poslance, in pravijo, da jo ponatisne kak večji dunajski list. Peticija je neki jako temeljito sestavljena.

Denes je pred državno sodnijo na Dunaji končna obravnava v pravdi tržaškega mesta proti goriški, kranjski in isterski deželi za zastale starodavne najdenišnične stroške. Naši deželi prede za nad 38000 gld. Zagovaljal jo bode advokat dr. Pajer, kateri se je že pret. teden na Dunaj odpeljal.

Iz Kamnika 1. febr. [Izv. dop.] (Čitalnica naša in [mestne zadeve.] Čitalnica naša pod novim vodstvom vrlo napreduje; hvala novemu odboru in posebno g. prvosedniku dr. Samcu. Veselice, gostejši ko prej, nam kažejo, da spolnuje čitalnica namen svoj. Vse živahneje in veseleje je zdaj v njenih prostorih, posebno kar smo počasi si priborili novo zabavanje, namreč streljanje na tarčo. Puški na kapsel nam je prav izvrstno izdelal puškar g. Matija Soršak v Kropi, katerega tu vsem drugim narodnim društvom, kakor tudi privatnim priporočamo. — Za prihodnjo igro: „Strijček“ se pripravljajo nove kolise, zadnja stena in tudi nov zastor za kar se moramo tudi zahvaljevati prvosedniku. Le edino zastava, ta pa ne gre iz pod rok; obljubljena nam je bila pri občnem zboru 6. prosenca v treh tednih, a trije tedni so že minoli. Omenim naj le še nekih malih kriz med diletanti našimi, katere naj bi ponehale, ker le složni moremo uspešno delovati. —

Naš mestni zastop kaj vrlo skrbi za naše mesto. Ponočna straža je tako zane-marjena, da tatovi brez strahu in nevarnosti krađejo, kjer koli se jim ljubi. Ali zato plačujemo srenjski davek, da nam tatovi brezskrbno krađejo? Pa saj nij čuda; svetilnice po mestu le toliko brle, da človek komaj more vedeti, da so prižgane, da bi svetile, temu še misli nij; ponočna straža le pazi na to, da bi kdo „živio“ ne zavpil ali kaj glasneje ne govoril, da ne bi kake nemčurske duše iz sladkih sanj sprebudil, in da gostilničarji redno zapirajo gostilnice. Na tatove pa, ki tiho lazijo, na té ne pazijo. Ali bi ne mogle biti dve straži po noči, posebno zdaj v predpustnem času, ko je navadno največ tatvine, ker zdaj segajo po klobasah, salu in prešičevem mesu za pust. Po čemu so žandarji in policaji? Naj še potem komu na misel pride, da bi volil še take može v mestni odbor! Ali so rodbinske razmere več, nego občni blagor? Cesta po mestu je tudi strašno zanemarjena; po šuti in na grabnu človek zavoljo prevetikega blata skoraj naprej ne more, po mestu pa bi se človek po strašnem tlaku lahko pobil. Popravite nam mestni očetje tlak, ker nevarnost je velika, posebno v taki temi kakor je pri nas.

Mestnjan.

s. Iz Gradca 31. jan. [Izv. dop.] („Tihi večer“ slovanskega pevskega društva tukajšnih višješolcev.) Včeraj je slovansko pevsko društvo študentov višjih šol v Gradci prvokrat kot tako stopilo pred svet. Ako se ne motim, bilo je lansko leto 23. jan., ko je bila prva skupščina tukajšnih slovanskih višješolcev zaradi snovanja tacega pevskega društva. Minolo je še potem nekaj tednov, predno se je društvo kot ustanovljeno moglo popolnem ustanoviti. — A ne znamo, je li bil uzrok predsednik ali pevovodja, društvo je le slabo životarilo. —

Koncem šolskega leta hotela je samo udom napraviti „tih večerček“, a k dotičnim vajam je hodil sam g. pevovodja sè svojimi posebnimi prijatelji; torej se je le „iz nič nij nič“ kot istinito objavilo.

Pričetkom tega šol. leta se je volil nov odbor z novim predsednikom, in posrečilo se je tudi, da je nek g. učitelj rodom Slovenec prevzel pevovodstvo, kojemu daruje dostojno svojih moči, dosti truda, veliko marljivosti. — Iz tega je razvidno, ka dotično društvo kot živo prav za prav še le od pret. novembra datira, ne pa od lansk. januarja, kar smo omenili radi tega, ker mora vsak, presojevaje društveno delavnost, vestno na to paziti, v poštev jemati, ako ne hoče društvu delati krivde, in iz tega stališča sme se tudi le včerajšni „tihi večer“ soditi. Produkcija se je pričela še le ob pol 9. uri, čakaje občinstva, katerega pa nij došlo dostojno število, posebno v slovanskem dijaštvu smo se iznenadili. Program je znan, in bi bil jako zanimiv, če bi bil prav nastavljen. „Primus motus vehementissimus“ bi se nikakor ne bilo smelo pozabiti; torej je bilo napačno, da se je postavil „Popotnik“ na prvo mesto, kojemu solist in kvartet nij bil prav kos, da o solokvartetu 2. točke molčimo! Gotovo bi bilo čestito občinstvo dosti zadovoljiveje dorano zapustilo, če bi se bil na prvo mesto postavil kak močan kor á la „Molitev“, „Namoru“, „Nova Srbija“ itd., koji so se sploh peli dobro. Samospev „L'infelice“ moral se je ponoviti, kar priča, da je g. M—č jako zadovoljaval, imajoč res prav prijeten, a še premalo izobražen glas. Šalivi treet je ugajal, a znabiti bolj radi komičnega obnašanja prelesenega kmeta prostaka, nego radi petja, v kojem se je 2. bas odlikoval, kakor pri vseh nekorih, kot jasen, že precej olikan glas.

Prva produkcija se torej more zabiležiti le kot dobra, kar pa naj mladega društva nikakor ne osupne, temveč še k marljivejemu delovanju spodbuja.

Iz Pešte 1. febr. [Izv. dop.] Debata o proračunu teče še precej mirno v našem drž. zboru. V sledečem podajam glavneje in značajne misli iz govorov poedinih govornikov. Morize (levičar): Država je slab gospodar bila in bo, pri nas ravno tako, kakor povsod drugod, zato nasvetujem, naj se državna dobra prodajo. Szedenyi (Deakovec): Država naj proda svoje železnice, ter naj za skupljen denar nove dela. Schwarz (reformer): Ravnovesje med državnimi stroški in dohodki je mogoče samo povišenjem davkov doseči. Veči davek naj zadene posebno tiste stanove, ki svoje premoženje pred odmerjevanjem davkov skrivajo. Zemljiščni in vžitinski davek naj ostane kakoršen je. Kapitáli, sestoječi v gotovem denarji so veliko premalo z davkom obloženi. Pulscky (Deak.): Naše finančno zlo ima svojo korenino v tem, da nij nobenega sistema v našem finančnem gospodarenji. Dolgovi se morajo zavoljo izvedenja investicij delati, ki bodo v prihodnjih časih viri novih dohodkov. Obtožbe levíčarjev škodujeje državnemu kreditu. Csá-volsky (lev.): Naši finančni ministri so do sedaj proračune tako sestavljali, da so z njimi finančno slabo stanje pred narodom prikrivali. Želi vedeti, koliko deželne zaklade nesejo, in na kaj se iz njih tekoči dohodki trošajo. Graja vlado, ka nij nikoli po drž. zboru dovoljen denar tako trošila, kakor je bilo ustanovljeno, ampak kakor se jej je videlo,

samovoljno, zlasti pri gradnjah. Bankno vprašanje je, da bi mogel človek zdvojiti. Finančno stanje se ne bo preje poboljšalo, preden ne pridejo na vladno krmilo močje, podvrpti narodnim zaupanjem. Kautz (Deak.) govori dve uri z veliko zgovornostjo in izbranimi frazami, ter s številkami dokazuje, da fin. stanje nij tako slabo, kakor ga levica opisuje. Nikolić (zmerni levičar): Slabemu stanju naših financij je kriva nagodba z Avstrijo leta 1867, ki je našo državo na korist Avstrije krivično obteretila, in kar nagodba nij zakrivila, to je še slaba uprava doprinesla. Nasvetuje poseben odbor, ki naj bi predloge za poboljšanje uprave izdelal. Povišanje davkov naj v prvi versti banke in kupčijo zadene, zlasti pa naj se razkoš (luksus), ekvipaže, konji, služinčad itd. z davki obloži, zemljiščni in hišni davek naj se pa zniža. Prileszky (Deak.) pobija Csávolskega, ter trdi, da je naše fin. stanje povolneje, nege cislajtansko. Horanszky (lev.) podpira Csávolskega, ter dolži vrhovni računarski sod, da pri pretresovanji proračuna nij svojo dolžnost storil. Deakovec Fest nij v svojem govoru nič kaj posebnega rekel. Horn (zmer. lev.) graja finančno politiko, ki se naj dole do svojih zadnjih koreninic reformira. Levica naj ne dela rekriminacij, mari naj se za ozdravljenje naših financij z desnico složi, kajti finance zadevajo nas vse na isti način! Civilno listo smo najpreje mi povišali za letne 150.000 gl. in pozneje spet za letne 350.000 gld. S tem smo Cislajtani moralno prisilili, da jo je tudi ona razmerno povišala. Cislajtanija maščevala se je nad nami s tem, da je civilno listo iz lastnega nagiba pozneje še za en celi milijon povišala. Kaj nam sedaj drugega preostaja, kakor da jo spet mi razmerno povišamo! Mi imamo tri ministerske portfelje manje, nego druge ustavne države, pa vendar ima vsega skupaj deset ministrov, druge ustavne države pa samo 7 ali 8. Minister za kraljevo osebo je celo odvišen. Središnja uprava naj bo kolikor mogoče enostalneja. Za pridobitev Hrvatov naj se ne škrti pri finančnem vprašanji med njimi in nami, zlasti pa naj se honvedstvo razvija. —

Ali bodo ti, in še veliko sledečih govorov našim financam kaj na bolje pomagali, se bo koncem tekočega leta pokazalo. Toliko je gotovo, da bo proračunska debata več sto tisoč goldinarjev stala!

Domače stvari.

— (Vodnikova beseda) je bila tudi letos tako obilno obiskana, da je bila dvorana prenapolnjena. Pri vseh enakih priložnostih se pokaže, da so čitalnični prostori pretesni in sploh za ljubljansko čitalnico prav siromašni. In vendar slišimo, da g. lastniku hiše se zajemnina, katero dobiva od čitalnice, še prenizka zdi in da jo hoče povekšati. Dajmo, da pridemo enkrat pod svojo streho, v narodni dom. Beseda se je dobro vršila. C. k. muzična kapela pešpolka Sachsen Meiningen jo je pričela s slovesno overturo. Potem je g. Noll deklamoval prolog. Muzikalni del besede je bil zanimivo sestavljen. Prva številka je bil Knahl-nov tenorsolo s brenčočim zborom „Glas ljubezni“. Gospod Razinger je jako priljudno prednašal ta samospev, zbor pa mu je dobro sodeloval. Gospodična Steinerjeva igrala je potem Koncert za

gosli od Beriot-a. Iz početka je bilo videti, da je bila igralka malo bojezljiva, ali vedno bolj in bolj ji je rasel pogum in pokazala se je ko izvrstna svirateljica na goslih, ki ima obilo talenta in obeta postati vrla umetnica. Sledila je potem pevska točka „prisega“ iz Mayerbeerove opere „Hugenoti“. Ta jako teški komad vršil se je pristojno in se je posebno odlikoval v njem g. Marnov tenorglas. „Benečanska gondoljerka“ od Mendelssohna in Liszt-ova „Prediška“ (Spinnlied) iz Wagnerjeve opere „Fliegender Holländer“ je igrala gospodična Hohnova prav elegantno in pravilno ter je pokazala, da je vže izurjena umetnica na glasoviru. Konečni zbor „Kdo je mar?“ Mašekov pa je veličastno sklepal besedo. Ta kompozicija, akoravno nij skozi in skozi originalna, učini na poslušalca velik vtisk, ker je melodiozna in na efekt izdelana. Pevci so jo navdušeno peli. V samospevih sta se posebno odlikovala gospoda Razinger in Meden. Po besedi se je začel ples; več kot 80 parov se je vrtelo v pretesni dvorani, nekateri do ranega jutra. Plese je uredoval g. Juvančič z znano spretnostjo; zlasti figure kotiljona so jako dopadale, še bolje pa lepi venec nazočih krasotic.

— (Df. Costa) iz Dunaja telegrafira, da je pravdo s Trstom pred državnim sodiščem za kranjsko deželo dobil.

— (Sneg.) Po burji je nastopil mraz in včeraj dopoldne snežiti začelo v tolažbo našim krčmarjem, kateri so še zmirom brez zaželenega ledu.

— (Iz Št. Vida blizu Ljubljane) se nam piše, da se tam snuje pod imenom „pobratimstvo“ društvo za vzajemno podporo na način mesečnega vkladanja v vzajemno kaso. Kdo je osnovelec in da-li se bodo tudi res praktično osnovalo, tega ne vemo.

— (Iz Vipave.) Vabilo k veliki besedi, ki jo napravi čitalnica združena s „Sokolom“ v čitalnični dvorani dne 9. febr. 1873 na čast Valentinu Vodniku. Program: 1. „Mili kraj“, zbor, zložil A. Nedved. 2. Slavnostni govor. 3. Romanca iz opere „das Nachtlager von Granada“, samospev za prvi tenor z glasovirom, zložil Kreutzer. 4. Deklamacija. 5. „Kdo je mar?“ Veliki zbor s samospevi in s spremljevanjem glasovira, zložil dr. Ipavec. 6. Igra „Županova Micka“. Po besedi veliki ples z vojaško godbo. Odbor.

— (S Pohorja v Marenberškem okraji) se nam pošilja dopis, ki govori o pokojnem posestniku Pavlu Držečniku v štajersko-slovenski Ribnici, čegar smrt se je v 16. št. našega lista naznanjala. Dopis za naše prostore preobširno razlaga, kako zvest in pošten narodnjak in bralec in razširjalec našega lista ter njegovih nauk je rajnik bil, kako je kmete v okolici in svoje ljudi navajal k pridnosti in domoljubju. Naj služi njegov spomin v izpodbujo vsem tamošnjim Slovencem.

— („Ženin pobegnil.“) Pod to rubriko predvčeranjem natisnena notica se nij kot resnična izkazala. Prosimo dotičnega lokalnega dopisnika, da se drugopot varuje neresnične stvari poročati.

Razne vesti.

* (Hrvatski pesnik Ternski) je prevel Grillparzer-jev drama: „Morja in ljubezni valovi“ na hrvatski jezik, in se bode ta komad baje v kratkem na zagrebškem gledališču igral.

* (Za slavnost Kopernikovo) se ne samo po vsem Poljskem priprave delajo, ampak tudi na Češkem je mnogo mest že sklenilo, spomin tega slovanskega učenjaka dostojno slaviti. Sloveči slikar Matejko pa je izdelal sliko Kopernikovo ter jo bode poslal v Torun, kjer, kot rojstnem mestu Kopernika, bode naj imenitnejša slovesnost. Naj bi tudi naša društva: „slovenska matica“, „pisateljsko društvo“ in dr. ne pozabila, se vsaj pismeno udeležiti pri slovanski slavnosti v Torunu.

* (Gledališče v Odesi) je do tal pogorelo. Bilo je pri ruskem zavarovalnem društvu zavarovano za 150.000 rubljev. Ta škoda pa za društvo nij kaj posebnega, ker ono dela s kapitalom 40 milijonov rubljev.

* (Češki slikar Čermak) je izdelal načrt slike: „Prokop veliki pred Raumburg-om.“ Neki bankier na Dunaji ponuja sedaj Čermaku 25.000 for., ako mu hoče izdelati sliko po tem načrtu. Slikarstvu tedaj še nij treba beračiti za kruh.

* (Bučelno pičenje je usmrtilo) profesorja Carlo Bruna v Casali. Mož je bil velik prijatelj bčel, katere je redil na svojem gradiču. Nekega dne grek ulnjaku, nemara da je hotel mčd jemati bčelam, pa one se ustavljajo in ena ga piči. Profesor Bruno se kmalu zgrudi in umrje. Bil je že od nekdaj jako občutljiv in nervozen in je že večkrat padel v medlevico, kadar ga je kaka bčela pičila.

* (V Bostonu je pogorel) en del mesta s 776 hišami. Vsa škoda znaša 60 milijonov dolarjev; 14 ljudi je našlo smrt v ognju.

* (Pol življenja v ječi.) Iz graške kaznilnice je te dni bil izpuščen mož, 53 let star, kateri je bil že 16krat zaradi raznih zločinov obsojen in za vsem skupaj že 27 let bil v ječah zaprt. Ali se bode poboljšal?

Narodno-gospodarske stvari.

— Filiala živnostenske banke na Dunaji dela zdaj za 4% boljši kup nego druge dunajske banke, kar se nam iz gotovega vira poroča. Priporočali bi tedaj našim ljudem, kateri na Dunaji plačila imajo, s papirji tržijo itd., da se te slovanske banke poslužijo. Trgovcem bi priporočali, da svoje menjice, pri živnostenski banki namesto da drugje na Dunaji domicilirajo.

— Iz Sebastopola se piše „Ruskemu Miru“: Železnica, katera bode zvezala krimski polotok in Sebastopol z drugimi železnicami Rusije, se pridno dela, da si z veliko težavo, ker je med Sebastopolom in Balbekom visoko gorovje. Delavci so iz vseh vetrov skupaj zbrani, francoski in italijanski, ki so delali pri prevertanji pogorja Mont-Cenis-a, Grki, kateri so pod Lesseps-om sueški kanal kopali, Tartari, Španjolci, Portugizi, Židovi in Rusi, skratka vsa zmes narodov, kakor se malokje nahaja na tako tesnem prostoru.

Opomenica.

Konkurzi: Učiteljska služba v Zibiki, 400 gl., 60 gl. priklade in stanovanje. Okr. šolski svet v Šmarji.

Eksekutivne dražbe: 7. febr. Luzarjeva pos. v Novem mestu po 2500, 600, 400, 600, 650 in 150 gl. — Brajdičevo pos. v Černomlji, 162 gld.

Dunajska borsa 3. februarja.

Enotni drž. dolg v bankovcih	68 gld. 65	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	15
1860 drž. posojilo	103	75
London	109	—
Kreditne akcije	334	50
Akije narodne banke	961	—
Napol.	8	66 1/2
C. k. cekini	—	—
Srebro	107	75

Slovensko gledališče v Ljubljani.

V torek 4. februarja 1873.

Prvikrat:

Gospod Zamuda.

Igra v 1 dejanji po francoskem „Monsieur Musard“ od L. B. Picard-a poslovenil V. Mandele.

Osobe:

Gosp. Zamuda, trgovec — gosp. Kocelj.
Gospa Zamudova — gospod. Podkrajškova.
Evgenij, njiin sin — gospod. Schmidt.
Ravné trgovce — gospod. J. Nolli.
Sofija, njegova hči — gospod. Jamnikova.
Jerihó, krémar — gosp. S. Paternoster.
Kilijan, Zamudov sluga — gospod. P. Kajzel.
Uradniški sluga — gospod. Koricki.
Komij — gospod. Trnovec.
Dva postreščka. Hlapec trgovski.
Godi se v glavnem mestu v velikem hotelu.

Potem prvikrat:

Izbujeni Lev.

Komična opereta v 1 dejanji, poslovenil J. Alešovec, godba od J. Brandel-na.
Nova repertoorna opereta Carltheatra na Dunaji in gledališča v Gradci.

Osobe:

Gaston, dijak — gospodična Rossa.
Placide, njegov odgojnik — gospod. J. Nolli.
Paquerette, mlinarsko dekle — gospa Odijeva.
Nivelle, njen ženin — gospod. Medén.
Sergeant — gospod. Gorenc.
Vojaki. Dekleta. Kmetje.
Godi se v okolici mesta Aasný na Francoskem leta 1870.

brez zdravila

Na prsih in plučah

bolani se po naravnem potu tudi v obupnih in od zdravnikov za neozdravljive razglašeni slučajih radikalno ozdravljajo

brez zdravila.

Po natančnem popisu bolezni pove pismeno ved

Dir. J. H. Fickert, Berlin.

Wall-Strasse No. 23.

Honorar 5 glđ. a. v., ki se naj pismu priloži.

(162—41) brez zdravila

† Očitna zahvala.

Vsem udeležnikom pri pogrebu mojega pokojnega, nepozabljivega očeta

Eduard-a Knez-a,

29. t. m. — in posebno gosp. dijakom iz Maribora, ki so s petjem na grobu, v milem slovenskem glasu, mojemu očetu zadnjo čast skazali, se srčno zahvaljujem. (39)

Pri sv. Lenartu v slov. goricah, 30. prosenca 1873.

Ana Knez, omožena Salc.

Za svetovno razpostavo na Dunaji

se kupujejo lepi, dolgi ženski lasje; rumeni (blond), rdeči in sivi imajo prednostne cene in se lahko po pošti pošiljajo; tudi se sprejemajo posamezni kosi, in denar za-nje se takoj pošlje. (33—5)

Wilhelm Stutz,

v „Zvezdi“ (Sternallee), hiš. šte. 30 v Ljubljani.

Mayr in Metz,

kupčijska vrtnarja v Ljubljani,

prodajeta najbolje, krepke, dveletne špargel-nove sadike, ki sta jih sama iz lastne setve pridelala, in sicer:

Angleški velikanski, stotina po 1 glđ. 50 kr.
Erfurtski veliki " " 1 " — "
Ulmski drobni " " 1 " — "
Zgodnji Argenteuil " " 2 " 50 "

Razen tega pritlikovo sadno drevje: jabelk, brushek, marilic, breskev, lešnikov, ribizelj, kosmač, malin, jagod, rož, visokega in nizkega debela, drevesca za lepoticje raznih in izvrstnih plemen

po najnižji ceni

kakor se iz inozemskih krajev ne morejo dobivati. (41—1)

Vrtnarija in sadjerejnica

ste na tržaški cesti šte. 74 in na Poljanah šte. 69 v Ljubljani.

Razpošilja se na vse strani. Naročila prosimo, da se nam dadó o pravem času.

Eden trezen v slovenskem in nemškem jeziku popolnem izurjen

pisar

dobi takoj službo pri odvetniku.

Dr. Guido Srebre

(25—1) v Brežicah (Rann).

Razpisana je služba

glavnega tajnika

pri prvi občni zavarovalni banki „SLOVENIJI“ v Ljubljani.

Ponudniki naj svoje dotične prošnje do 1. marcija 1873 pri ravnateljstvu imenovane banke vložé ter v njih strokovnjaško spretnost, znanje nemškega, zlasti pa slovenskega, če mogoče tudi drugega slovanskega ali laškega jezika dokažejo. (35)

Tujci.

3. febr.

Europa: Forster — Karlsruhe. — Forster iz Kamnika. — Romanič z družino iz Zagreba.

Pri Elefantu: Stranski, Mazaret iz Dunaja. — Finazer iz Trsta. — Wirk, gospodična Detela — Vordernberg. — Košir — Vordernberg. — Baron in baronica Kodeli iz Gorice.

Pri Maliću: Epil — Johannisthal. — Uhl iz Dunaja. — Renc — Hasberg. — Rupp — Rudolfsbach. — Korner iz Gradca. — Lang iz Dunaja. — Bohn z gospo iz Dunaja. — Schloman iz Munjave.

Pri Zamorecu: Bame iz Gradca. — Jelen iz Sezane. — Švab iz Dunaja. — Fridrik iz Gorenjskega.

Epileptičen krč ali božjast

zdravi pismeno poseben zdravnik za božjast Dr. O. Killisch, Berlin, Louisenstrasse 45. (255—11)

Pričujoče ima črez tisoč bolnikov v ozdravljenji.

Zdravje in moč

pripisuje marsikateri Hoff-ovim sladnim preparatom.

Gospod dvorni založnik Janez HOFF, glavna zaloga, Dunaj, Kolovratring št. 3, (popred Kärntnerring II).

Strusov, 24. listopada 1872. S tem si dovolim, Vas prositi, da mi zopet pošljete Vaših izvrstnih sladovih pripravkov in sicer: 13 steklenic piva iz sladovih izlečkov za zdravje, 1 funt sladove čokolade za zdravje in 1 zavitek sladovih bonbonov za prsa po 60 kr. — Vašim izdelkom pripoznavam izvrsten uspeh.

Žatek, 20. decembra. Prosim, pošljite mi kakor hitro mogoče 10 skatelj Vaših praškov iz sladove čokolade. Moj otrok se že pol leta o tistih živi in zahvaljuje temu cenjenemu živežu svoje zdravje in moč. Ne morem, da bi Vam to z veseljem ne pripoznal itd.

J. W. Laufke, kupčija s hmeljem.

Kernya, 11. marca. Veseli uspeh in olajšanje prsnega kašlja (ki sem ga 1869. in 1871. l. močno imel) katero morem edino le Vaši pivi iz sladovih izlečkov in Vašim sladovim bonbonom pripisovati, me veže, izreči Vam pristréno zahvalo; hočem to dobrodejno zdravilo tudi drugim nasvetovati. Naročenje sledi.

Se dobiva v Ljubljani pri gosp. Martinu Golobu in Ed. Mahr-u; — v Ipavi pri gosp. Ant. Déperisu. (7—2)